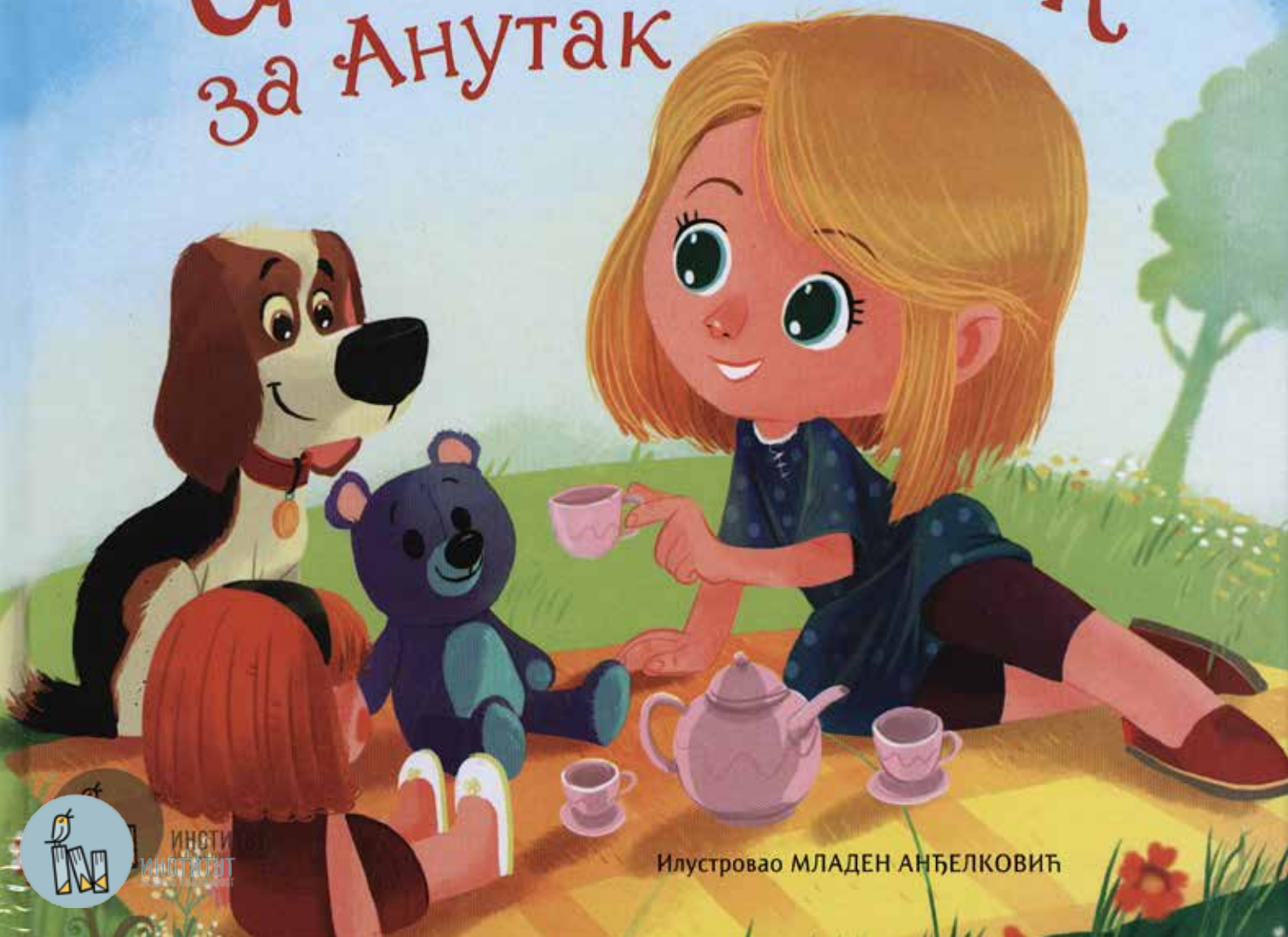

Јовица Ђурђић

ЦВЕТНИ КУТАК за Анутак

ИНСТИТУТ
ЗА КУЛТУРУ

Илустровао МЛАДЕН АНЂЕЛКОВИЋ

ДЕДИНА ПРИЧА ЗА ЛАКУ НОЋ

Деда нам чита причу
И прича баш лепо тече.
Он жели да нас успава,
А тек је почело вече.

Свашта се у причи догађа.
Лете змајеви, страшне але,
Деда чита и ништа не хаје,
А але плаше нас мале.

Деда би мало мира од нас,
Да се ништа не дешава.
Нама очи широм отворене,
А уместо нас деда спава.

ЦВЕТНИ СНЕГ

Ослушни шта с цветне гране веле
Кроз ромор и зуј вредне пчеле.

Оне јављају нешто врло битно:
Мирисно пролеће стиже хитно.

Испратили смо снег и Белић Снешка,
Смешка се пролеће, не, није грешка.

Сад смо сигурни, ту сумње нема:
Цветни је снег на крошњи бадема.

Застани начас и ову лепоту чуј:
У гранама кајсије пчелињи зуј.

ТРИ ПИНГВИНА

На Антарктику, на јужном полу,
Три мала пингвина пошла у школу.

Гегали се, тапкали, споро гацали,
Смејали, гуркали, по снегу бацали.

У школи су их сви редом питали,
Зашто су закаснили, куда су скитали.

А љупке и малене црно-беле пуфнице,
Само су стидљиво ћутале испред учитељице.

Кроз прозор гледали воду мирну ко уље
По којој су падале крупне пахуље.

А одувек је знано: пингвини снег воле
Више од свега, чак и од школе.

ЖИРАФА ЖЕРАЛДИНА

Жирафа Жералдина
Дама отмена фина
Седела у дебелом хладу
На сламчицу пила лимунаду

Жирафе имају дугачак врат
Зато им дуже и по цели сат
У неко летње и топло вече
То задовољство низ грло тече

Однекуд из џунгле наишао он
Трапави тешки слон:
– Комшинице драга, баш имаш згоду
Пити хладну лимунаду а не воду...

На то ће Жирафа Жералдина
Као свака дама отмена и фина:
– Ах, али зато када је грипа
Не помаже ни сатима да се сипа

Чај облози никакав лек
А све као да траје читав век
Свако задовољство тако се плати
Мени због тога грло пати

САМОЋА ЈЕДНЕ ЧИНИЈЕ ВОЋА

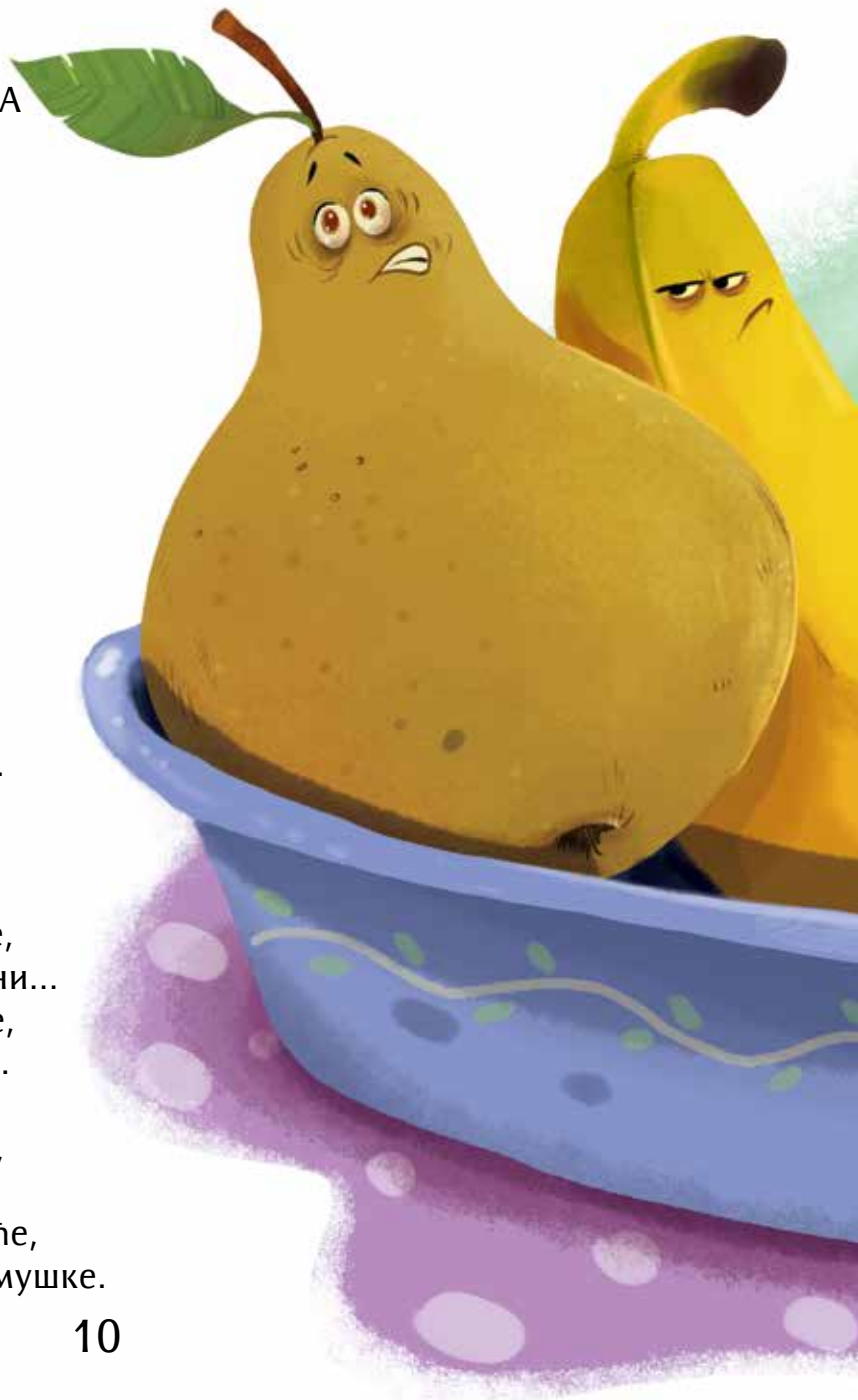
Једну је велику чинију воћа –
Крушака, јабука, банана...
Снашла врло тешка самоћа,
Чами на столу већ три дана.

Румену јабуку прекрио прах.
Банана тужна лагано трули.
Крушку хвата панични страх,
Зар малени за нас нису чули?

Нико не зна шта да се чини,
Сви су плодови постали тужни.
Пропадају редом витамини,
А они су за децу тако нужни.

Ту не сме бити никакве грешке,
Плодови су зрели, сочни и фини...
Да не дођу неке болести тешке,
Свима су за неопходни витамини.

Навалите зато сложено на воће,
Јабукe, банане, жуте крушке...
Јагоде, трешње, већ ко шта хоће,
За здравље, лепоту и мишиће мушке.

АНА И ПАХУЉИЦЕ

Пахуљице, те принцезе нежне,
Лепршају као пчеле беле, снежне.
Одозго, са висина, из небеса,
Ани на носић неко брашно стреса.

Пахуљице, те лепотице гиздаве,
Веселе, Ану журе да поздраве.
Просипа улицом бело чаробни маг,
Прекривајући брзо сваки нови траг.

Упорно дуго, чак целог дана,
По снегу скакуће мала Ана.
Погледа у небо, а сред лица,
Слети јој јато белих лептирица.

ПУЖ ТУРИСТА

У предвечерје, у први мрачак,
Пуж кренуо на пут дугачак.

Кренуо низ до, доле на реку,
На пут дугачак чак и човеку.

Зеленом ливадам што сјајем блиста,
Кренуо као сваки модерни туриста.

Све у кућицу, а кућицу на леђа,
Сваки камичак за њега је међа.

Ишао право, обишао лево, затим десно
Негде било лако, а негде врло тесно.

Читаву звездану ноћ путовао је тако,
У зору са сунцем к'о да се није мак'о.

Затим је пут реке наишла лепа Ана
И пужа понела између два нежна длана.

АНА НЕЋЕ ДА СПАВА

Ана дремуцка и јако јој се спава,
Час затвори очи, час јој клоне глава.
Да не промакну сви ти кадрови фини,
Шта ради слуга, а шта принцеза чини.

А прича је обична на те-ве каналу,
Слуга се заљубио у принцезу малу.
Ту су још краљ, краљица и њихова свита,
А за руку принцезе краљ се пита.

Ту је и неки задатак, не баш много лак,
Не може руку принцезе да освоји свак.
Све се лепе приче тако заврше на крају,
Са слугом и принцезом у топлом загрљају.

И док лепа Ана већ увелико спава,
Не зна се да ли прича почиње или се завршава.

ДЕВОЈЧИЦЕ СУ СМЕШНА СТВОРЕЊА*

Девојчице су смешна створења,
Плашљиве и помало неспретне.
С њима треба имати стрпљења,
Да би биле задовољне и сретне.

Љупке док седе, мирују ил' скачу
Стално брбљиве, увек у покрету.
За сваку ситницу знају да заплачу,
И кад плачу, најлепше су на свету.

Девојчице увек дечаке не разумеју.
Понекад их дечаци зову балавице.
Оне знају у лице да им се смеју,
То није случај код моје Милице.

Милица је најлепша на свету,
Драга и смерна у сваком трену,
Сјајна ко мирисна кап у цвету –
Кад порастем узећу је за жену.

* стих из песме Мирослава Антића

ЛАСТЕ И ГОДИШЊА ДОБА

Срећна ластва која завичају лети
Пролећу јавља да може почети

Пролеће гранама пупи и цвета
И мирисно жури у загрљај лета

Лето љуља миче уснуле барке
И њише сунце на врху катаке

Онда јесен жуте дане примиче
Што на зреле румене дуње личе

Кад и јесен након тога мине
Зима исплива из морске дубине.

Пахуљице полете ко беле звезде
У Аниној коси стану да се гнезде.

ГУСАРИ И ЊИХОВ НОВАЦ

Гусари, гусари, вашег вам бокца,
Откуд вам толике хрпе новца?

Јесте ли га са грана ко воће брали,
Или сте га ко братија сложено крали?

Нешто се мислим, није могуће,
Толики новац имати код куће.

Ви, чупави вукови с лепих бродова,
Весела дружино опасних лопова,

Дајте овамо барем коју пару –
За сладолед свом верном другару.

ХАНА КАЋИПЕРКА ИЗ АУТОБУСА 65

Аутобус са Звездаре, из њене шуме,
Да ме стварно зезне баш лепо уме.
Увек га дуго чекам, ноћу и по дану,
Да дође и доведе каћиперку Хану.

Аутобус ко зимски дубоки сан да спава,
Док сунце жеже или руши кошава.
Чекајући аутобус и да се појави Хана
Чини ми се да прође више од пола дана.

Трепере звезде, капљу минуте тешке,
Хана би већ стигла да је кренула пешке.
На станици кришом једна ме мала мерка
Ал само је једна лепа Хана каћиперка.

Аутобус ипак стигне, кад крене да крене,
У њему је Хана, ал не примећује мене.
О кад би хтела да се са мном мало дружи –
Аутобус би тад могао и око света да кружи.

МОРСКИ ВУК

Стари морски вук, морнарчина баш права,
Дремуцну само начас и поче да спава.

Док га љуља море на палуби мале лађе,
И морнара мргу сан понекада снађе.

Дремуцка он тако, још се дими лула,
Кад до лађе доплива огромна ајкула.

Ајкула је страшно звере, које морем плута,
Наумило морско звере лађу да прогута.
И док сунце пече на небеском своду,
Трже се морски вук и погледа у воду.

Протрља снене очи да види шта се морем ваља
И мало се штрецну када спази грмаља.
Опсова нешто ружно, поједе кутију спанаћа,
Па рече: Од мача страда ко се мача лаћа!

Замахну ручердом снагом тешког маља
И звизну у челенку страшнога грмаља.

Ајкула репата само тужно зацвили притом
И шта уради на пучини – постаде голуб питом.

ЈА ХОЋУ ЗНАТИ СВЕ О ВОЋУ

Ја не знам али знати баш хоћу,
Како то здравље чучи у воћу.

Како су то јабуке румене fine
Позобале сунце и витамине?

Како је то крушка бујна и родна,
За наше здравље толико згодна?

Морам ли баш тако сваког дана,
Ко мајмун појести пет банана?

Зар деца само све то с гране
Стално да клопају и да тамане?

Ја бих чоколаде, као опанци –
Па ћао ћаци, ћао Индијанци.

ЈА И МАГАРЕ ПАКО

Магаре, дај нешто ради,
Каже ми деда у шали.
Маго пасе на ливади,
Ноћу спава сам у штали.

Маго нам је без користи,
Само ћути, ћули уши...
Мало њаче, гране брсти,
Али нам је драг у души.

Пробдео сам многе ноћи:
– Ходи мени, лепи Пако!
Да не будеш у самоћи,
Дођи, то је барем лако.

Само ћипиш преко плота
Доскакућеш до кревета.
Која срећа и лепота!
Скупа ћемо преко света.

С АНОМ НА ВРТЕШКИ

Врти се врти наша вртешка,
Коњић се пропиње да полети.
С њега се, ено, Ана смешка –
Али никако да се и мене сети.

Ту сам, Анчице, на мом дорату
Савлађујемо раздаљине врашке,
Осећаш ли мој поглед на врату?
Дорате, зар идемо унатрашке?

Та раздаљина, Анчице, у ствари
Е баш ме много брине и чуди,
Јер, кад ти осмех лице озари –
Дорат успори, напосто полуди.

Дорат твог вранца неће стићи,
Сада ми је то сасвим јасно.
Кад станемо, морам ти прићи,
Надам се да неће бити касно.

Блесави Перо стално се мота
Око тебе и твог хитрог вранца,
Како га само није срамота –
Тог шмокљана и одрпанца?

ПРИНЦЕЗЕ И ДЕЧАК

Живеле у замку две мале принцезе
Веома лепе и витке к'о брезе
Паметне и добре у сваком погледу
Ал' ништа нису хтеле да једу

А одмах ту у близини замка
Живео дечак танак к'о сламка
У трошној кућици препуној беде
Није могао бирати шта ће да једе

Случајно су се принцезе и дечак срели
И још зелене јабуке заједно јели
– Е свашта – рекао краљ у чуду –
Нека једу само здрави да буду

ЦВЕТНИ КУТАК ЗА АНУТАК

Мирише у соби цветни кутак
И у њему најлепши цуретак.

Моја девојчица, мој Анутак –
Блистава и лепа ко бео цветак.

Разигране ко репић ласте –
Светлуцају јој очи враголасте.

Радост се шири дуж целе куће
Када мој Анутак зацвркуће.

Док по соби јури и док се игра,
Анутак је брза као чигра.

И од толике неизмерне среће
Анутак ми је најлепше цвеће.

ЉУБАВНА БОЛЕСТ

Доктор ми личи на мудру сову,
Па ипак не разуме болест ову.

Он не може никако да схвати,
Ту причу коју му прича мати.

– Заљубио се у Ану из комшилука
Не учи, не једе, права мука...

Доца врти папире и тихо мрмља
Ко да нешто тражи усред грмља.

Онда ме лагано у чело чвокну:
– Ово ти је за лепу Анину локну.

Нешто на хартију жврљну потом
И рече: Тако ти је то са животом.

АНИНА БАЛСКА ХАЉИНА

Од златних нити што их сунце лије,
Мама за Ану нову хаљину шије.

Од беле свиле чаробну хаљину малу,
Најлепша да буде на школском балу.

Којој ће да се диве док је Ана носи,
Ко цвету који светли у јутрањој роси.

Хаљину за дан њеног првог плеса,
Ко птица од среће да полети у небеса.

Хаљину за малу вилу, лепршаву кратку,
И у њој љупку Ану, насмејану, слатку.

Више од свега Ана једва чека да види,
Да ли ће Стефану хаљина да се свиди.

НЕБЕСКЕ ПЧЕЛЕ

Звезде су сјајне небеске пчеле,
Безбрижно небом разлетеле.

Па нам се одозго с нитима зрачка
Свака чини ко најлепша значка.

Док лежим тако наузрак у трави,
Често ми се жеља мота по глави:

Да у предвечерје једног летњег дана,
Полетим у вис сред звезданог бездана.

Нисам баш ни у чему пчелама сличан,
Па тако ни летењу у небо вичан.

Зато ће са мношћом да лети и Крстивоје —
Летење до звезда лакше је у двоје.

ЖИРАФЕ ИСПИЈАЈУ КАФЕ

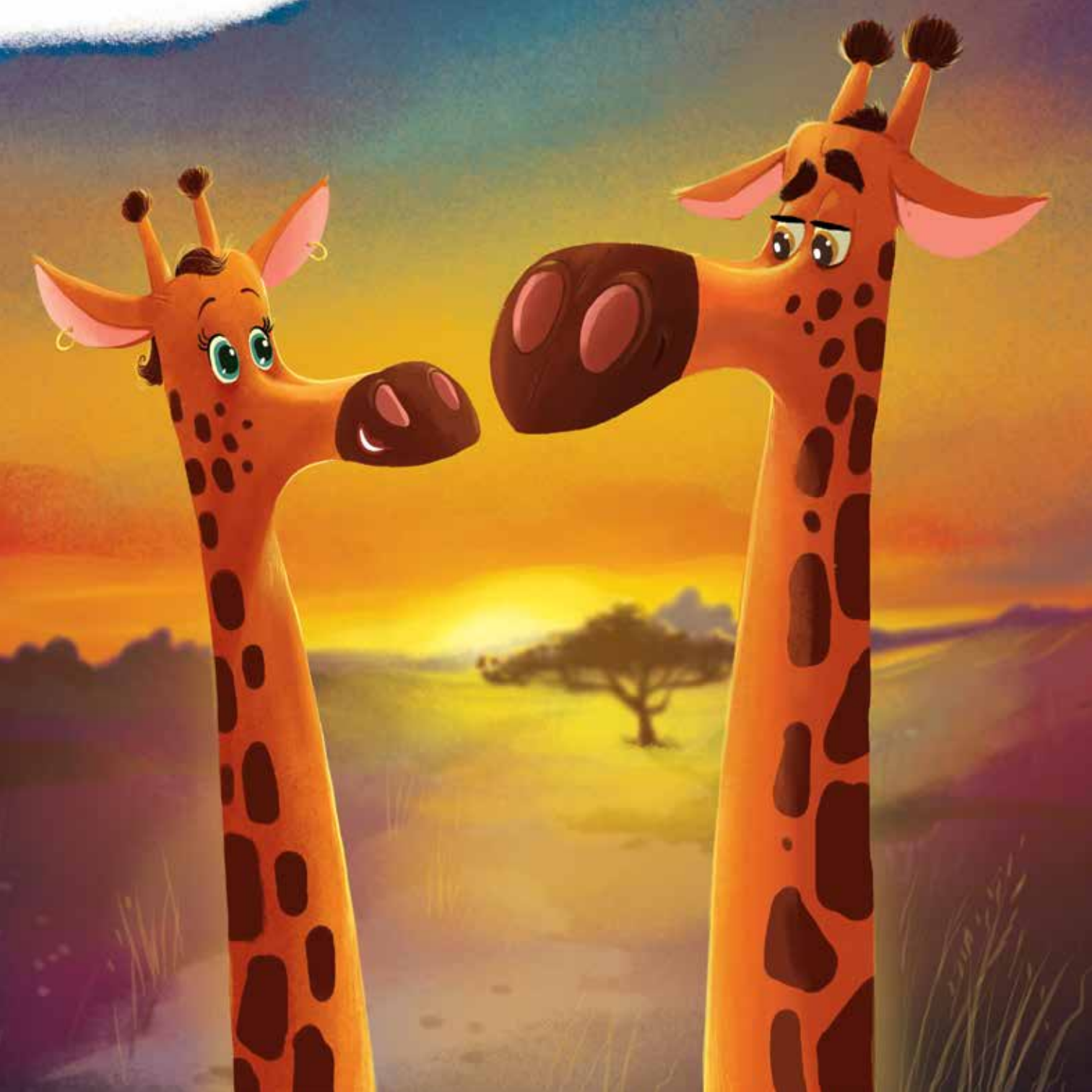
Миришу липе, мирно је подне,
За столом седе три жирафе,
Врло отмене и много згодне,
Разговор воде и пију кафе.

У хладу лепе приче се роде,
Уз капућино са мало пене;
Важне им теме из света моде,
О чему другом би причале жене.

О хаљинама боје руменог вина
Чију тканину сунце позлати,
Баш такву је купила жирафа фина,
Реч по реч, а полако теку сати.

Већ је вече, одасвуд мирис сипа,
Недостаје драга једном лафу...
Жирафон се појави испод липа –
Да поведе кући своју жирафу.

ЖЕЉЕ

Лепо је имати жељену ствар,
Ал' имати деду, највећи је дар.

Можеш да имаш играчку сваку,
Ал' ништа ти неће заменити баку.

Мала и велика свака жеља је јака,
Ал' како да то нешто замени ујака?

Кад ти дају све жељено на свету,
Права је ствар да ти дају и тету.

Може бити ова или она ствар преча,
Треба да знаш, важан је и теча.

Ал' на крају, одлучно тврдим ја:
Најлепше је имати Ану из петог А.

ПРВИ ПОЉУБАЦ

Први пољубац је кад се не уме,
А жели и хоће, па ко разуме.

Кад одеш с њом у Звездарску шуму,
Да је пољубиш, стално ти је на уму.

А она лепа ко птичица из гнезда,
И она би хтела, ал' ни она не зна.

А онда, ето, и то се деси –
Ни она не зна, а ни ти где си.

МИРИС ИГРЕ

Зашто да ме чува преко дана
Непозната студенткиња Ана?

Молим вас, биће сасвим у реду,
Да ми за игру доведете деду.

У кући може цео дан до мрака,
С нама да буде и добра бака.

Јер од јутра до у касно вече,
Она најукусније колаче пече.

И шта ћеш лепше, и шта ћеш више,
Кад игра на ванилију мирише.

МАЧКА

Мачка је претрчала улицу и
Вешто за похвалу сваку
Избегла ауто за длаку

Ова мачка ће и даље
Да преде
Да једе
Да сања
Мишеве гања

А нама драго

ХРАБРОСТ

У сред џунгле једно вече,
Крај реке што мирно тече,
Сусрете ме мало мече
И ни пет, ни шест - рече:

НЕ ОКОЛИШАМ И НЕ ЛАЖЕМ,
САД ЋУ У СЛАСТ ДА ТЕ СМАЖЕМ.
ПОЈЕШЋУ ТЕ К'О ОД ШАЛЕ,
НАЈРАДИЈЕ ЈЕДЕМ МАЛЕ.

Баш не волим кад ми прете,
Ни кад ми срце сиђе у пете,
И ту се онако боговски уплашим,
Ал' се брзо снађем и за колт машим.

О, ИЗВИНИТЕ, ШАЛИО САМ СЕ, КАУБОЈУ.
ИДЕМ ЈА ДА ПОТРАЖИМ МАМУ СВОЈУ...
Одједном ће скрушено мече,
То каза и као зец у густиш утече.

СТАРА ПИСМА

Косе седе, помало већ глува,
У дубини шкриње жуте, старе,
Бака још с великом пажњом чува,
Дедина писма, као да су паре.

Избледела хартија, речи и мастило,
Реченице помало невеште...
Она мисли: Како је то давно било!
За њу та слова златом блеште.

Скривен негде на дну ормара,
Повезан врпцом од злата,
Мамин се свежањ писама одмара
Која јој је писао мој тата.

И тетка чува писма од тетка,
Она што још заносно миришу,
Беху топла, искрена и ретка,
Јер таква писма тече пишу.

Сестра писма љубоморно крије
На два-три тајна места.
Ал с писмима више исто није,
Тај лепо обичај негде неста.

ПРВА ЉУБАВ

Прва је љубав тако лепа и несташна,
Лепршава ко Анина хаљина и машна.

Са много тајних стидљивих погледа
И њен чаробни осмех са усана од меда.

Прва је љубав помало невешта,
Она је оно необјашњиво нешта.

Први пут заљубих се једног тренутка,
У плавооку Ану, лепог Анутка.

Прва се љубав тешко заборавља и схвата,
Али трепери у нама ко огрлица од злата.

КРАВА ЧУДНА СПРАВА

Ова справа зове се крава
Савршена је и без икакве грешке
Прави млеко од зелених трава
А то су задаће веома тешке

Трава зелена а млеко бело
Ко неслана шала из неке приче
Шта ради та справица време цело
Па пасе а понекад богме и риче

Постоје многе справе и машине
Напросто да човек може да бира
Ал нигде нема справице тако fine
Која може да произведе качицу сира

Однекуд тамо сасвим из далека
Са зелених ливада и малих села
Та справица произведе тоне млека
Због тога јој хвала за велика дела

Садржај

Дедина прича за лаку ноћ /2
Цветни снег /4
Три пингвина /6
Жирафа Жералдина /8
Самоћа једне чиније воћа /10
Ана и пахуљице /12
Пуж туриста /14
Ана неће да спава /16
Девојчице су смешна створења /18
Ласте и годишња доба /20
Гусари и њихов новац /22
Хана каћиперка из аутобуса 65 /24
Морски вук /26
Ја хоћу знати све о воћу /28
Ја и магаре Пако /30
С Аном на вртешки /32
Принцезе и дечак /34
Цветни кутак за Анутак /36
Љубавна болест /38
Анина балска хаљина /40
Небеске пчеле /42
Жирафе испијају кафе /44
Жеље /46
Први пољубац /48
Мирис игре /50
Мачка /52
Храброст /54
Стара писма /56
Прва љубав /58
Крава чудна справа /60

ЈОВИЦА БУРЂИЋ

ЦВЕТНИ КУТАК ЗА АНУТАК

Илустровао
МЛАДЕН АНЂЕЛКОВИЋ

Лектор
РАНКО ПАВЛОВИЋ

Издавач
ИНСТИТУТ ЗА ДЕЧЈУ КЊИЖЕВНОСТ
Краља Милана 4
Београд

За издавача
МИЛУТИН ЂУРИЧКОВИЋ

Графичка припрема
АУТОР

Штампа
FineGraf
Београд

Тираж
1000

Београд, 2023.

ISBN 978-86-82180-16-6

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41(497.5)-93-32

ЂУРЂИЋ, Јовица, 1949-

Цветни кутак за Анутак / Јовица Ђурђић ; [илустровао Младен Анђелковић]. -
Београд : Институт за дечју књижевност, 2023 (Београд : FineGraf). - 60 стр. : илустр. ;
20 x 20 cm

Тираж 1.000.

ISBN 978-86-82180-16-6

1. Анђелковић, Младен, 1976- [илустратор]

COBISS.SR-ID 124571145